

"Akılcı ve Çekici Alternatifler" Kavramının Özeti

Öncelikle kendimden biraz bahsedeyim: Köln'ün batısında bir meslek okulunda din öğretmeniydim – 20 yılı aşkın süredir emekliyim – ve benim endişem, ve hala da öyle, gerçek tek eşlilik (yani hayatta sadece bir cinsel partner), ki bu aslında Hristiyan inancımızın temelidir. Ve bence bu öğreti kesinlikle modası geçmiş veya modası geçmiş değil, çünkü fark ettiğim kadarıyla gençler de temelde bunu istiyorlar, sadece nasıl mantıklı bir şekilde yaşayacaklarını ve her şeyden önce nasıl gerçekleştireceklerini bilseler yeter. Ve özellikle emekliliğim sırasında, şimdiye kadarki izlenimlerime dayanarak, gençlerin büyük çoğunluğu tarafından iyi karşılanması, hatta çok iyi karşılanması gereken bir kavramla karşılaştığımı düşünüyorum: Gerçekten ahlaklı olmak isteyen kızların hayal ettiği şey bu gibi görünüyor. Ve erkekler de bunu seviyor!

Ama en baştan başlayalım!

Her şeyden önce: Savunduğum cinsel ahlak yaklaşımının, genellikle öğretilenlerden bu kadar farklı olmasının nedeni, yakın zamanda DIE WELT gazetesinde Estonya'daki NATO tatbikatı "Kirpi 2025" hakkında okuduklarımla açıklanabilir. Bu tatbikatta, Ukrayna ordusundan on deneyimli insansız hava aracı pilotundan oluşan bir ekip, bir NATO tugayının tamamını (yani 2.000 ila 8.000 askeri) etkisiz hale getirdi. Ve Ukrayna ekibinin görünüşte oldukça etkili çözümü "savaş koşulları altında" geliştirildiği gibi, benim çözümüm de "savaş koşulları altında", bu kez gençlerle birlikte sınıfta geliştirildi. Bu nedenle, "cephe hatlarından uzakta" masalarında oturan ve "sınıfla somut bir çatışmada" hiç "cephe savaşı" olmamış olan alışılmış teorisyenlerden farklı bir kavrama ulaşmış olmam anlaşılabilir olmalıdır. Ve her şeyden önce, ahlak sözü konusu olduğunda, binlerce yıldır bildiğimiz şekliyle, Yahudi-Hristiyan din anlayışının yüksek ideallerine her zaman yönelmeye çalıştım. Çünkü bu kadim ahlak yanlış değil; sorun yalnızca bu ahlakın pedagojisinde yatıyor ve bu da büyük ölçüde felaket ve tamamen profesyonellikten uzak!

2. Hem dersler sırasında hem de sonrasında (öğretmen masasında) veya öğrencilerin bazen bana katıldığı gezilerde yaptığım derinlemesine konuşmalar da dahil olmak üzere "sahada edindiğim deneyim" sayesinde anladığım şey şu:

Bu konuşmalarda, kızların bunu neden yapmaya başladığını veya neden yapmaya başladıklarını da öğrenmek istedim. Uzun süre, belli bir çekicilikle kızları parmaklarının ucunda oynatmayı başaran sözde Don Juan tiplerinin olduğuna ve bunun bugün gördüğümüz "cinsel kaosun" temel nedeni olduğuna inandım. Ancak bu görüş giderek sarsıldı - özellikle de birkaç kızın bana kimsenin onları baştan çıkarmadığını, kendilerinin "onu" istediklerini ve birini aradıklarını söylemeleri nedeniyle. Kızlar, açıkça söylemek gerekirse, ahlaksızlığa eğilimli içgüdüleri tarafından mı yönlendiriliyorlar? Ve neredeyse her yerde bulunan pornografi onları baştan çıkardı mı, bu nedenle "ahlaki

çöküşten" o mu sorumlu? Bununla ilgili yanlış bir şey göremedim, çünkü kızların burada tanık oldukları şey büyük ölçüde iğrenç ve oldukça rahatsız edici olarak algılanıyor.

Deneyimlerime göre, kızlar ne yaptıklarının çok farkındalar ve başkalarına bazen göründükleri gibi ilkel, içgüdülerine göre hareket eden veya tahmin edilemez değiller. Ve kararları sadece kör bir kader meselesi değil.

Kendilerini çok zor bir ikilemde buluyorlar. Tek istedikleri doğru hayat arkadaşını bulmak. Ve herkes ilk cinsel partnerin asla doğru kişi olmadığını ve ilk cinsel ilişkinin asla zevkli olmadığını – veya çok nadiren zevkli olduğunu – söylüyor. Yani onlar için sorun şu: Eğer erkeklerle "gerçek deneyimleri" yoksa, körü körüne bir erkeğe bağlanıp, sadece cinsel olarak değil, her açıdan tamamen uygunsuz biriyle birlikte olma riski çok yüksek. Ama eğer birkaç partner deneseler, fahişe olarak – hatta çok fazla olursa hayat kadını olarak – etiketlenme riskiyle karşı karşıya kalırlar. Ve o zaman gerçek tek eşlilik sona erer, ama zaten buna da ilgi duymuyorlar.

İşte kızların sorunu bu, çünkü kesinlikle fahişe veya hayat kadını olarak etiketlenmek istemiyorlar! Peki bu ikilemde doğru kişiyi bulmak için başka ne yapabilirler? Bu nedenle gördükleri tek çözüm şu: Zaten bir kadının bu konuda yapabileceği mantıklı bir şey olmadığı için, "Gözlerini kapat ve atlat!" diyorlar. Ve mizaçlarına veya yetiştirilme tarzlarına bağlı olarak, partner seçiminde de az ya da çok cesur davranıyorlar – genellikle sadece rastgele bir partner oluyor. Ve eğer böyle bir partner ise, bu da iyi düşünülmüş bir seçim: çünkü herkes "ilk seferde" çok dikkatli bakmaya gerek olmadığını, çünkü ilk seferde hiçbir şeyin gerçekten önemli olmadığını söylüyor. Ve her şeyden önemlisi, diğer kızlar da böyle yapıyor, bu yüzden açıkça normal ve büyümenin bir parçası. Bir kadın sadece bunu atlatmak zorunda. Ve günümüzde cinsel eğitim derslerinde neredeyse tavsiye ediliyor. Yani o kadar da kötü olamaz. Sadece dikkatli olmak ve prezervatif kullanmak gerekiyor. Ve bir noktada, bir kadın zaten başlamak zorunda, bu yüzden kiminle olduğu gerçekten önemli değil. Sonunda bir fırsat ortaya çıkacak ve biri bulunacak – ve bir kadının bunu fark edip değerlendirecek kadar özgürleşmesi gerekiyor.

Ama elbette, bunların hiçbiri ideal olarak algılanmıyor! Ve her şeyden önemlisi, başlangıç çoğu zaman gerçekten tatsızdır – kız orada "delik açılmış bir tahta parçası" gibi yatarken, erkeğin yapmaya çalıştığı her şeye pasif bir şekilde katlanır... Birçok kız daha sonra tamamen bıkkın hale gelir. Geriye kalan genellikle travmatik bir deneyimdir – çoğu zaman ömür boyu. Peki bu nasıl farklı yapılabilir?

3. Gerçekten tek eşli bir ilişki için çözümü, seyahatlerim sırasında, daha doğrusu tesadüfen veya belki de bir hevesle buldum. Öğretmenlik dönemimden çok sonra, Fas'a yaptığım bir gezi sırasında Meknes'teki Kraliyet Sarayı'nı görmeye çalıştım, bu yüzden büyük bir çamur duvar boyunca bahçelerde dolaştım. Ama Kraliyet Sarayı'nı göremedim. Ancak, üniversitenin yakınından geçtim ve bir bankta oturan iki kız öğrenci gördüm. Ve tabiri caizse, şeytan beni ele geçirdi ve onları tavlama çalışacağıma düşündüm – bu da konseptim için bir fikre yol açtı. Ve biraz da küstahça, zaten beni tanımadıklarını ve ne olabileceğini düşünerek, ikisinin yanına gittim ve Almanya'daki emekliliğimden önce Katolik veya Hristiyan din öğretmeni olduğumu ve en ilgili öğrencilerimin Faslı kızlar olduğunu söyledim. Bu kızların özellikle neyin ilgisini çektiğini anlatabilir miyim diye sordum. Elbette anlatabilirdim; başörtüsü takan, yani Fas'a özgü kapüşonlu başörtüsü takan kız, açıkça en ilgili olanıydı. Bu yüzden, öğretim hedefimin yüksek ahlak olduğunu, yani seksin sadece evlilik içinde gerçekleşmesi gerektiğini söyleyerek başladım. Ve kızların neden seks yapmaya başladıkları hakkında öğrendiklerimi zihnimde özetlediğimi söyledim. Ve hepsinin çıplaklıktan inanılmaz derecede korktuğunu keşfettim, oysa "şöyle plajlar" vardı ki orada her şey gayet sorunsuz olurdu ve kimse onlara zarar vermezdi. Ama bunu asla yapmazlardı, çünkü bunu iğrenç ve ahlaksız buluyorlardı. Ancak, kendi istekleriyle cinsel ilişkiye girmeye başlardı, bazen evlenmeyi hiç düşünmedikleri ve kendilerine hiç uymayan erkeklerle bile - ve bu ilişki kısa sürede sona ererdi.

Açıkçası, çıplaklık korkusunun hiçbir ahlaki etkisi yok. Benim için bu, kızların masum, pastoral eğlence olabilecek şeylerden kaçınmaları, bunun yerine çoğu zaman hayatlarından asla silinmeyen sorunlara yol açan şeyler yapmaları anlamına geliyor. Ve kesinlikle hiçbir romantik düşünce izi yok. Amacım, onların akıllarını kullanmaları ve tersine hareket etmeleri, sorunlu eylemlerden kaçınmaları ve bunun yerine sorunsuz, pastoral olanları yapmalarıydı - böylece çıplaklığın tadını bile çıkarabilirlerdi - elbette, sadece mümkün olduğu yerlerde ve diğer insanların da buna karşılık gelen rasyonel ve ahlaki bir tutuma sahip olduğu yerlerde.

Ve özellikle başörtülü öğrencinin tepkisi, beklediğimden tamamen farklıydı. "Ahlaksızlığıma" karşı çıkacağını ve Almanya'daki "Faslı kız kardeşlerinin" Hristiyan dini eğitim derslerinde bile nasıl yozlaştırdığını artık bildiğini tahmin etmiştim. Ama kesinlikle böyle bir şey olmadı! Aksine, elektriklenmiş gibiydi; Açıkçası, bu tam olarak onun her zaman gizlice arzuladığı şeydi ve ben de, tabiri caizse, onunla bir bağ kurmayı başarmıştım. Daha sonra Bali'deki küçük bir pansiyonda çalışan genç bir garsonla ve özellikle de Peru'nun başkenti Lima'daki Fransisken kilisesini ziyaret ederken dünya turuna çıkan ve kendisiyle şehir turuna davet ettiğim, kuzey Almanya'dan bir lise mezunuyla benzer deneyimler yaşadım. Ve bu mezun sayesinde, bir kadının cinsel aktiviteye girmek yerine ne "yapması" gerektiği konusunda daha da yakın bir anlayışa ulaştım.

Evet, bir kızın bir erkeğe (cinsel ilişki için kur yapmak yerine) "Seninle ay ışığında güneşlenmenin harika olacağını hayal ediyorum, denemek istemez misin?" diye sorması ne kadar daha güzel ve sofistike bir kavram olurdu, değil mi? Burada ay ışığında güneşlenme, birbirlerine karşı özgürleştirici bir açıklığı, korkulardan arınmayı ifade eder; belki de sıcak bir gecede bir çayırda, sadece ay ışığıyla örtünerek, birlikte ay ışığında güneşlenmek gibi. Ama her şeyi yapmak zorunda değiller! Örneğin, bir kızın plaj ziyaretinde veya heyecan verici bir gezide bir koruyucuya sahip olması veya elbette "özel vücut bölgelerinin" dokunulmaz kaldığı ve karşılıklı olduğu cennet gibi bir spor masajı deneyimlemesi de güzeldir. Her şeyden önce, böyle bir arzu aynı zamanda korkuların üstesinden gelme isteğini ve birbirlerini gerçekten tanımaya açık olmayı da gösterir. O zaman birlikte neler yapamazlar ki?

Ve eğer ikisi için de işler gerçekten "ateşli" hale gelirse ve artık kendilerini tutamazlarsa, o zaman "her şey değil, hiçbir şey de değil" durumu söz konusudur: O altta, o üstte ve bacakları birbirine dolanmış halde olur, böylece kontrol onda kalır ve burada da özgürleşmeyi deneyimler, ama gerçek özgürleşmeyi, sadece isim olarak özgürleşmeyi değil! Ve eğer kendini rahat hisseder ve hatta teması yoğunlaştırmak için hareket ederse, o da bunu harika bulacak ve artık penetrasyon istemeyecektir bile. Ama dikkatli olun, ikisi de bu tür bir birlikteliği ancak, eğer o da orgazm yaşarsa (çünkü bunun için penetrasyon gerekli değildir), sonsuza dek birlikte kalmak isteyebilecekleri ve kalmak isteyecekleri durumlarda uygulamalıdır! Bununla ilgili daha fazla bilgi kısa versiyonda! (Not: Antropolog ve seks araştırmacısı Ernest Borneman (1915–1995), "Ataerkillik" adlı kitabında cinsel davranış ile genel toplumsal koşullar arasında bir bağlantı görüyor. Eğer haklıysa, bu, kadınların cinsel davranışlarında gerçek özgürleşmesinin, genel toplumsal koşulları da değiştirebileceği anlamına gelebilir; kadınların gerçek ve tam özgürleşmesi yönünde. Bu aynı zamanda tüm cinsiyet politikalarının tamamen gereksiz olduğu anlamına da gelir. Ve bence Borneman haklı! Her halükarda, bir kızın cinsel davranışlarında gerçek özgürleşmesi kimseye zarar vermemeli!)

Ve eğer ilişki beklendiği gibi gitmezse ve uyumlu olmadıklarını fark ederlerse, her ikisi de tam bir romantizm de dahil olmak üzere, başka biriyle her şey yeni başlayabilirler!

Özellikle de kuzey Almanya'dan gelen bu lise mezunuyla, daha çok vakit geçirdiğimiz için daha çok konuşabildiğimde, durum hep aynıydı. Sanki ruhundan bir yükü kaldırmış, onu büyük bir sıkıntıdan kurtarmış gibi hissettim. Genç kadınların hepsi, yüksek ahlak anlayışına yaklaşımımı çok çekici bulmuşlardı; bu anlayış, tesadüfen, Hristiyan dinimize de uyuyor – eğer olayları doğru perspektifte ele alırsak ve ahlaki ilkeleri abartmazsak.

Elbette, burada aktif olarak öğretmenlik yaptığım dönemdeki din eğitimi derslerime kıyasla neyi farklı yaptığımı merak ettim. Çünkü o zamanlar fikirlerim pek onay görmemişti – buradaki kısa süreli seyahat tanıdıklarımın aksine. Sanırım, bir şekilde içlerine işledikleri yüksek ahlak anlayışına göre

yaşamak isteyen, ancak doğru eşi bulmanın zorluklarını da gören kızlarla konuşuyordum. Prensipler olarak, bunlar daha önceki öğrencilerin karşılaştığı ikilemeyle aynı sorunlardı – sadece burada daha somut olmalıydım. Onlara üzerinde hareket edebilecekleri bir kavram sunmuş olmalıydım. O zamanlar okulda o kadar ilerlememiştim; hâlâ planlama aşamasındaydım – ve çok çekingen olduğum için kendimi yeterince açık ifade edemiyordum, bu yüzden gençler ne istediğimi bile bilmiyorlardı...

4. Buna karşılık, mevcut cinsel ahlak kavramları yalnızca anlamsız korkular yaratıyor – ve sonra yine de “o” oluyor!

Ama öncelikle şunları belirtelim: En azından biz yaşlılar, eski zamanlarda cinsel ahlakın nasıl öğretildiğini hatırlıyoruz: İffete aykırı bir davranış günah sayılırdı; çocukların bundan fazlasını bilmelerine izin verilmezdi. Çocukların bilmesine izin verilen ahlak kurallarını ihlal eden herkes ağır bir günah işlemiş sayılır ve ölümden sonra cehennemde sonsuza dek lanetlenirdi, ya da ölmeyen önce tövbe edip günahlarını itiraf edemezlerse en azından az çok uzun bir arafta kalırlardı. Böylece çıplaklık, hiç hak etmediği temelde ahlaksız bir üne kavuştu. Ve gençler sonunda seks hakkında bilgi edindiklerinde, günahın gerçekte ne anlama geldiğini anlamış olabilirler, ancak çıplaklık ahlaksız ününü korudu. Gerçekten de, bundan gerçek bir korku vardı, çünkü örtük varsayım, çıplaklık artı bir erkek ve artı bir kadının otomatik olarak seks anlamına geliyordu – ve bunu istemeyen herkes çıplaklıktan kaçınmak zorundaydı. Ve bu, ahlaklı olmak isteyenler için bile geçerliydi. Oysa her sauna müdavimi böyle otomatik bir sürecin olmadığını bilir – ama önce o sauna deneyimini yaşamamız gerekir.

Gerçekten de muhteşem bir pedagoji! Ve burada öğretilen bu katı, korku dolu perhiz, aslında gerçek zararlara yol açtı – “saflık kültürü”nde – internete bakın – bugün bile benzer durumlar devam ediyor!

Ve hatta teologlarımız bile artık böyle bir pedagojinin yanlış olduğunu, özellikle de cezalandırıcı bir Tanrı korkusunu körüklediğini – ve bu korkunun sevgi dolu bir Tanrı ile çelişeceğini ve nihayetinde sapkınlığa yol açacağını – fark ettiler. Ve kilise liderleri bunu kesinlikle istemediler – her ne sebeple olursa olsun, en azından Tanrı'nın aynı zamanda onların iş modeli olması nedeniyle...

Yani korkuya neden olabilecek her şeyden kurtulun! Ve etkili cinsel ahlak eğitiminin ancak korku yayma yoluyla mümkün olduğu düşünüldüğünden, bebek banyo suyuyla birlikte atıldı ve tüm cinsel ahlak eğitimi bir kenara atıldı. Bu, cinsel ahlak eğitiminin tamamen terk edildiği ve her şeyin kendi seyrinde ilerlemesine izin verildiği anlamına gelir – ve bu tam teslimiyet, gençlerin de “cinsel öz belirleme” hakkına sahip oldukları ve bu nedenle bilimsel bir bakış açısından cinsel ahlak yönünde hiçbir şey yapmaya gerek olmadığı iddiasıyla örtülü bir şekilde haklı çıkarılır. Ve bununla başa çıkamayanlar için, sevgi dolu ve merhametli Tanrı vardır. Ve ebeveynlerin ve kilise liderlerinin görevi, bu

konuda zorluk çeken çocuklarına bu merhametli ve sevgi dolu Tanrı'nın davrandığı gibi davranmaktır.

Ve Hristiyan inancımız bugün işte böyle uygulamaya konuluyor.

5. “Olası ve Çekici Alternatifler” Kavramının ve Uygulamasının Avantajları

Sonuçta, evlilik öncesi cinsellikle ilgili "hiçbir şeyin olmaması" gerektiği, cennetvari, masum çıplaklığın da dahil olduğu geleneksel anlayışımız, Aziz Thomas More tarafından "Ütopya" adlı kitabında eleştirilmiştir: Ütopyalılar arasında boşanma yoktur, bu nedenle evlilikler gerçekten kalıcı olacak şekilde düzenlenmelidir. Dolayısıyla, Ütopyalılar, diğer kültürlerde insanların daha önce birbirlerini hiç görmemişken evlenmelerine şaşırırlar; oysa entelektüeller arasında bile, birbirlerine gerçekten çekici gelip gelmedikleri –sadece dış görünüşe bakarak– göz ardı edilmemelidir. Bu nedenle, Ütopyalılar arasında, saygıdeğer bir kişinin huzurunda birbirleriyle çıplak olarak tanıştırılırlar: *“Orada (diğer halklar arasında) biri birkaç kuruşa bir tay satın aldığı anda, hayvanın neredeyse tamamen çıplak olmasına rağmen, eyer ve tüm binicilik örtüleri çıkarılana kadar satın almaya karar vermeyecek kadar temkinli davranırlar; çünkü bu örtülerin altında bir kusur gizlenmiş olabilir. Ama bir eş seçmeye gelince, ömür boyu zevk veya tiksinti getirecek bir meselede, o kadar umursamaz davranırlar ki, kadını vücudunun bir karışına bile bakarak değerlendirmezler. Sadece yüzüne bakırlar—sonuçta vücudunun geri kalanı giysilerle örtülüdür—ve böylece kendilerini kadına bağlarlar, daha sonra bir şey onları gücendirirse evlilik bağının bozulma tehlikesine maruz kalırlar.”*

Pekala, bu biraz komik – ama bu, Kilise'nin hâlâ tasavvur ettiği ve öğrettiği şekliyle cinsel ahlak sorununu, dindar ve son derece ahlaklı eğitimcilerin de yaptığı gibi, mükemmel bir şekilde göstermiyor mu? Vaaz ettikleri şey gerçeklikten tamamen kopuk ve bu nedenle herkesin gerçekten faydalanması imkansız değil mi? Elbette, büyük bir özveriyle belki her şey işe yarayabilir, ancak bu zarif bir çözümden çok uzak. Ama kilise liderleri ve teologlar bunun işe yarayıp yaramadığıyla hiç ilgilenmiyorlar! Birkaçına yazdım ve kesinlikle herhangi bir eyleme gerek görmüyorlar. Bu nedenle, işleri farklı yapmaya çalışıyorum, çünkü sadece çıplak olmak bir seçenek değil; tamamen alternatif bir kavrama ihtiyaç var ve çok fazla deneme yapılmadan sonra bulduğum şeyin çok iyi işe yarayacağını düşünüyorum. Ve iyi niyetli gençler buna çok çabuk adapte olurlar.

6. Aktif hizmetim sırasında bile öğrencilerle (ve elbette kız öğrencilerle de) olumlu deneyimlerim oldu.

Emeklilikte bile devam etmemin bir başka nedeni de şu:

Aachen Piskoposu, artık Kilise dogmalarını savunmadığım gerekçesiyle öğretmenlik lisansımı iptal etti. (En azından Köln Başpiskoposluğu'nda öğretmenlik lisansım hâlâ geçerli ve oradaki Başpiskopos da görüşlerime genel olarak aşına.) Kuzey Ren-Vestfalya eyaleti tarafından istihdam edildiğim için, okulda uygun görüldüğüm her türlü göreve atandım. İşte o zaman öğrencilerin neden artık din dersi veremediğimi merak ettiklerini duydum ve bunun "MeToo meseleleri" nedeniyle olabileceğini öne sürdüler. Bunun üzerine bölüm başkanına gittim: "Bakın, tüm bunların sonucu ne oldu, insanlar benim hakkımda neler söylüyor!" Ve o zamanki bölüm başkanı Dr. Wolff, çok profesyonelce davrandı ve hemen benimle birlikte söz konusu sınıfa gitti ve öğrencilere nedeni açıkladı: Kilise dogmalarına inanmadığımı ve bu nedenle onları öğretemeyeceğimi ve bu inancın aslında Katolik din öğretmeni olmanın bir ön koşulu olduğunu söyledi. "Peki," dedi öğrencilerden biri, "ama ya biz onu isteseydik?" Müdür cevap verdi, "neden işe yaramasın ki? Katolik doktrinini temsil etmeliyim." Bunun üzerine başka bir öğrenci ayağa kalktı: "Şöyle düşünürsek, bu sınıfta dört grup var: Katolikler, Protestanlar, Baptistler ve Müslümanlar. Katolikler sınıftan çıkabilirler, ama o yine de geri kalanımıza ders verebilir!" Müdür şaşkına döndü, çünkü her zaman benim gençlerle olan öğretim yöntemimin işe yaramadığını düşünmüştü ve ben de şaşkına döndüm, çünkü bu sınıftaki öğrencilerle çok fazla tartışma yaşamıştım. Ama belki de bu tartışmalar benim yanlış olduğum için değil, henüz doğru öğretim yöntemini bulamadığım içindi?

En azından artık gençlerin öğretimimi iyi karşıladığını, hatta istediklerini açıkça biliyordum; bu yüzden onu geliştirmeye devam ettim ve şimdi metinlerimi başkalarının da pratikte uygulayabilmesi için erişilebilir hale getirmeye çalışıyorum. Başarabilecek miyim?

www.michael-preuschoff.de. Alternatif olarak, bir sorun çıkarsa:

<https://michael-preuschoff.de/aaa-buch.htm> adresine tıklayın - Nisan 2026 -

Ve aşağıdaki makaleye gelince: Bir şekilde, aşağıdaki makale de gençlerin kesinlikle isteksiz olmadıkları, sadece ahlak da dahil olmak üzere sağlam argümanlar istedikleri izlenimimi doğruluyor! Makaledeki satır aralarını okumanız yeterli! E-posta: basistext@gmx.de

Genç Almanların Değişen Cinsel Yaşamları (DIE WELT, 23 Ocak 2026) Bir çalışma, ilk cinsel deneyimlerin ve öpüşmenin zamanlamasında çarpıcı değişiklikler ortaya koyuyor - UMA SOSTMANN

"Günümüz gençleri genel olarak cinsellik söz konusu olduğunda daha fazla zaman ayırıyor ve bilinçli kararlar alıyor": Federal Halk Sağlığı Enstitüsü müdür yardımcısı Mechthild Paul, yeni gençlik cinselliği araştırmasının temel bulgusunu böyle özetliyor. **Bunun bir tesadüf olmadığını, aksine kaliteli cinsel eğitimin bir sonucu olduğunu söylüyor.**

Bu, eski Federal Sağlık Eğitimi Merkezi tarafından yürütülen onuncu temsilî araştırmadır. Araştırmada, 14-17 yaş arası gençler "ergen" ve 18-25 yaş arası gençler "genç yetişkin" olarak tanımlanmaktadır. 2019'daki önceki araştırmaya kıyasla, 14-18 yaş arası gençlerin sadece %18'i cinsel ilişkiye girdiklerini bildiriyor. Bu, on puanlık bir düşüşü temsil ediyor. Benzer bir eğilim, anket yapılan diğer yaş gruplarında da gözlemlenmektedir.

Özellikle 17-20 yaş arası grup etkilenmektedir: 2019'da 17 yaşındakilerin %61'i cinsel olarak aktifken, bu rakam şimdi sadece %40'a düşmüştür. Gençlerin yaklaşık yarısı (%51) ve genç yetişkinlerin (%53) bunun nedeni olarak uygun bir partnerin olmamasını göstermektedir.

Ayrıca, gençlerin %41'i kendilerini cinsel ilişki için "çok genç" olarak gördüklerini,

Notlar: "Çok genç" ve "çok utangaç" derken neyi kastediyorsunuz? İstatistikçiler, gençlerin hala sağlıklı bir ahlak anlayışına sahip olduğunu anlayamıyor gibi görünüyor. Örneğin kızlar, ucuz ve aptal "seks objeleri" olmak istemezler. Bunu yazan editörler de bunu anlayamıyor gibi görünüyor. Ve benim deneyimime göre, gençler kesinlikle bedene temelden karşı değiller! Örneğin, onlarla bu konuda makul bir şekilde (gerçek özgürleşme anlamında) konuşulursa, çiplaklığın zevkine oldukça açık olurlar!

%37'si ise "çok utangaç" olduklarını belirtiyor. Birden fazla yanıt mümkündür. Federal Enstitü'de danışman olan psikolog Sara Scharmanski, cinsel deneyimlerin giderek daha geç yaşlarda yaşanmasının olası nedenlerini şöyle açıklıyor: "Bir neden kesinlikle boş zaman ve iletişim davranışlarındaki değişimdir. Gençler genellikle partner bulma fırsatlarından yoksundur. Boş zaman çok yapılandırılmış, çok sıkı bir şekilde planlanmıştır ve sağlık ve güvenlik ihtiyaçlarında da bir değişiklik vardır; örneğin, alkol tüketimi gibi riskli davranışlar önemli ölçüde azalmaktadır. Pandeminin tek neden olmadığına, aksine bu gelişme için bir tür katalizör görevi gördüğüne inanıyorum."

Gençlerin ve genç yetişkinlerin büyük çoğunluğu, ilk cinsel partnerleriyle ciddi bir ilişki içinde olduklarını belirtiyor. Kadın katılımcıların %65'i ve erkek katılımcıların %53'ü bu görüşü ifade ediyor (2019: sırasıyla %64 ve %50). Kadın katılımcıların dörtte biri ve erkek katılımcıların %31'i ilk cinsel partnerleriyle "iyi tanışık" olduklarını belirtti (2019: sırasıyla %27 ve %30)... (Kırmızı vurgulama bana aittir. Tam metni isterseniz lütfen bana bildirin!)